

ved Affattelsen af Bestemmelsen om Til lægslaan, som jeg senere skal komme tilbage til. Jeg minder blot her om, at nogle ærede Medlemmer i Gaar udtalte, at de ikke kunde forstaa den Forskel, der er gjort paa første og anden Serie. Det refererer sig netop for en Del til Forskellen i Jordpriserne gennem Aarene. Naar de nu faa 1,000 Kr. mere til Disposition, kunne de derfor faa 2 Tdr. Land og 1 Ko til at græsse paa dem. Det er dog en Forbedring, som man ikke uden videre skal kimse af.

Det blev nævnt af det ærede Medlem, der førte Ordet paa Flertallets Vegne (Pedersen-Nyskov), at man kunde ønske at gaa lidt op over de 6,000 Kr. Men om man skal gaa til 6,000 eller 6,500, det er og bliver en Skønssag. Hvorfor 6,500 Kr. er en bedre og mere rationel Grænse end 6,000 Kr. ser jeg ikke. Jeg anbefaler nu de 6,000 Kr., fordi jeg tror, det er en fuldt ud forsvarlig Grænse, idet man stadig maa huske den Bevægelsesfrihed, der er i Egne med særlig høje Jordpriser. Men dette 6,000 eller 6,500 er ikke særlig egnet til at vække Strid. Jeg kan dog ikke undlade atter og atter at betone, at de Foranstaltninger, der træffes, ere til Gunst for dem, der efter at være komne til Skels Aar og Alder gaa ud i Livet med et Par bare Næver og skulle se at klare sig selv. Sætter man Laanegrænsen væsentlig højere, og derved forstaaer jeg 7—8,000 Kr., komme vi ind paa en helt anden Kategori end den, der hidtil er taget Sigte paa.

Det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) mindede om, at der for Aar tilbage fra en vis Organisations Side — jeg hørte ikke ret hvilken — var stillet Krav om, at Lodderne skulde være saa store, at man kunde holde 1 Hest og 3 Køer paa dem. Men det ærede Medlem kan dog vel neppe være i Tvivl om, at de Lodder, som der nu bliver Tale om, ere saadanne, at der lettelig kan holdes 1 Hest og 3 Køer paa dem. Hvis det ærede Medlem havde sat sig lidt i Kundskab om, hvordan de faktiske Tilstande ere efter Lovene af 1899 og 1904, vilde han have erfaret, at allerede paa de Lodder, der ere oprettede i Henhold til disse Love, kan der i det overvejende Antal Tilfælde holdes 1 Hest og 3 Køer. Og, som jeg sagde før, 1,000 Kr. mere betyder — derom er der ingen Tvivl — 1 Ko mere, det vil sige baade Jord til at græsse og staldfodre den paa og Penge til at købe den for.

Ved Siden heraf er der talt om Forskudsudbetalinger af Laanet, medens Manden ordner sig med Bygning af Hus paa

sin Ejendom. Jeg skal dertil sige, at kunne vi finde en Form, der er betryggende til alle Sider, skal jeg gerne gaa med hertil. Men nogen Ulejlighed bliver det sagtens for Administrationen. Jeg haaber, at Finansministeren ikke vil modvirke en saadan Bestemmelse, hvis der skulde vise sig Trang til den, og Sagen kan ordnes paa en Maade, der er fyldestgørende overfor alle de Hensyn, der her skulle tages.

Det ærede Medlem for Randers Amts 5te Valgkreds (Pedersen-Nyskov) ankede over Laanets Tvedeling. Det er noget, vi have fra den nugældende Lov. Der er dog den Forskel, at der var der oprindelig Tale om at laane i Husmandskreditforeningen, og nu er der Tale om at overføre Laanet paa Danmarks Hypotekbank. Men til syvende og sidst er det nærmest et Bogholderispørgsmaal for Amtskommissionernes Vedkommende. Praktisk Betydning har dette Spørgsmaal ikke for Jordlodtagerne, og naar vi have ment forrige Gang at maatte bøje os af Hensyn til Finansministeriet, og dette fremdeles holder paa Tvedelingen, kan jeg ikke tilraade, at vi nu søge at fremkalde nogen Forandring deri ved denne Lejlighed.

Derefter komme vi til Spørgsmaalet om Statens Udlaanssum. De $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ere fastslaaede efter Forhandling med Finansministeriet. Det turde være overflødigt for mig at udtale, at jeg selvfølgelig lige saa gerne, for ikke at sige hellere, saa, at der stod 4 Mill. Kr., men jeg kan ikke tillægge Spørgsmaalet om $3\frac{1}{2}$ eller 4 Mill. den overordentlige Betydning, som jeg synes, adskillige ærede Herrer have tillagt det. Jeg nærer nemlig ikke Spor af Tvivl om, at den Dag det konstateres, at et nævneværdigt Tal af jordlodsøgende har maattet afvises, fordi der ikke var Penge nok til Raadighed til Udlaan, vil Lovgivningsmagten finde baade Veje og Midler til at imødekomme den Trang, der ikke har kunnet fyldestgøres ved den Bestemmelse, der i det givne Øjeblik findes i Lovene. Derfor synes jeg, at vi ikke skulle rejse nogen større Strid om Spørgsmaalet $3\frac{1}{2}$ eller 4 Mill. Hovedsagen er den fastslaaede *Ejendoms-Laaneværdi*. Der er Kærnen baade i Henseende til Grænsebestemmelserne i § 4 og i Henseende til Laanesummens Størrelse i § 11. Selvejløgelig kunde der blive en saadan Tilstrømning et enkelt Aar, at man ikke mener at kunne imødekomme den, men man maa da anse den for noget rent tilfældigt, noget, der ikke vil gentage sig, og saa vil man